

عنوان مقاله:

بهوشیاری و بهزیستی روانشناختی پسران بدون سرپرست

محل انتشار:

اولین کنگره ملی پیشگیری از آسیب های اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهنام ابولقاسمی - دانشیار رشته روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

ساناز علی خواه - دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش تاثیر بهوشیاری بر بهزیستی روانشناختی پسران بی سرپرست شهرستان تهران می باشد. بهوشیاری به عنوان یک روش درمانی توسط کابات- زین در سال 979 با هدف کاهش استرس در بیماران مبتلا به درد مزمن به کار گرفته شد. این پژوهش به صورت آزمایشی بوده و نمونه آماری آن، شامل 30 پسر نوجوان بود که به صورت تصادفی 5 نفر در گروه آزمایش و 5 نفر در گروه کنترل گمارده شدند. روش نمونه گیری افراد پژوهش بصورت روش نمونه گیری دردسترس بود. پس از انتخاب نمونه های نهایی پژوهش گروه آزمایش از بهوشیاری را به صورت 8 جلسه 90 دقیقه ای براساس پروتکل کابات- زین و همکاران (1992) دریافت نمودند و ابزار سنجش جهت مقیاس بهزیستی روانشناختی، از کارول ریف در سال 989 تهیه شده است. تهیه شده است. نتایج نشان پژوهش تحلیل کوواریانس نشان داد که مداخله شناختی مبتنی بر بهوشیاری بر بهزیستی روان شناختی پسران بی سرپرست تاثیر داشته و منجر به افزایش معنادار بهزیستی روان شناختی در این افراد شده است.

کلمات کلیدی:

تاثیر، بهزیستی روانشناختی، مداخله های شناختی، بهوشیاری، پسران بی سرپرست.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/901316>

